

Abonamentul pe un an 6 lei
In străinătate plus porto.

ANUNCIURI DUPĂ INVOLIA

Cine primește două numere consecutive se abonată

ABONAMENTELE SE PLĂTESC ÎN AVANS

REDACTIA și ADMINISTRATIJA

Bârlad, Tipografia G. V. Munteanu

SCRISORILE NEFRANCATE SE REFUZĂ

10 BANI EXEMPLARUL

VOCEA TUTOVEI

Organ Naționalist-democrat

SUB CONDUCEREA UNUI COMITET

Apare în fiecare Duminică

Cu ocazia sfințelor sărbători ale Invierei Domnului trimitem tuturor abonaților și ctitorilor noștri urări de fericire, strigându-le cu toată dragostea și bunăvoința: **Hristos a înviat!**

INVIEREA DOMNULUI

Vesellie și bucurie aduce fiecărui bun creștin învierea Mântuitorului. „Hristos a înviat” este salutul tuturor creștinilor, la care ca un refren se răspunde cu „Adevărat a înviat!”

Și cât de mișcătoare sunt aceste cuvinte! câte fapte bune, mărețe! câtă însuflețire și dragoste de aproapele nu ne deșteaptă! Ne simțim adânc impresionați la auzul lor, și gata de a face fericirea altuia, de a vedea că și un altul se bucură de fericirea acestei lumi trecătoare.

Răstignirea fiului omului pe cruce, de cătră jidovi, cari și-au bătut joc de El, scuiându-L, punându-L cunună de spini pe cap, străpungându-L cu sulița—și învierea Lui, a schimbat mersul omenirii, a îndreptat-o pe calea binelui, adevărului și dreptății.

Idolii au fost sfărmași spre a se ridica altare celui prea înalt. Jertfele de oameni și animale, înlocuite prin smirnă și tămâie. Sclavul a devenit liber; iar femeia a eșit de sub robia barbatului. Mila și dragostea, a înlocuit ura și invidia. Celui slab și orosit i se dă mângâierea, iar pe cel puternic îl face bun, milos.

Patimile Mântuitorului răstignit pentru omenire, suferințele Apostolilor pentru propovăduirea luminei și adevărului în lumea păgână, ne înfăptuiesc, ne oțelise, dându-ne isvoare noi de viață și de muncă, dându-ne nădejdea și mângâierea în timpuri de grea cumpană.

Odată cu învierea Domnului, întreaga natură reînvie; totul pare reînșuflețit de o nouă viață mai dulce, mai frumoasă.

În asemenea împrejurări, reînșuflețim-vă și voi oamenilor politici, voi stăpânilor lacomi; lăsați mai jos interesele de gașcă, interesele personale. Faceți ca mintea voastră să conceapă o viață mai omenească, gândiți-vă la acela, care trăiește în mizerie de parte de voi și faceți ca și el să

simtă împreună cu voi fericirea acestei zile, și de la toți cu același glas blând și binevoitor să răsune „Adevărat a înviat!”

Celor de un gând, de o simțire cu noi, le dorim sănătate și fericire, le dorim statornicie în luptă, zicându-le cu sufletul și inima curată: „Hristos a înviat!”

B. V.

O INDRUMARE

Mândria unei națiuni este literatura ei. Ea ne arată caracterul, sufletul, ne arată felul de a fi al unei națiuni.

Acolo unde se găsește o literatură, în adevăratul ei înțeles, avem de a face cu un popor, care nu se găsește departe de idealul lui, de desăvârșire.

Literatura ne arată așa dară sufletul unui popor, ea face parte din marea clasă a artelor.

Ea este de o mare importanță, și cu atât mai mult, cu cât în literatura unui popor se oglindește o viață întreagă, o viață trăită, care îți dă posibilitatea să-l judeci până la un punct oare care, și în viitor. Dacă am arunca o privire cercetătoare asupra literaturii unui popor, bine înțeles asupra unei adevărate literaturi, am putea să vedem destul de bine, lupta titanică, străduința și năzuințele generației întregi acumulate și îndreptate în aceeași direcție, spre un ideal comun, spre un ideal, care tinde și a tins la binele acelui popor, la binele patriei lui.

Unele popoare s'au ajuns idealul, au căzut însă repede, au perit; altele prin urmașii lor luptă și acum, merg înainte pe calea pe care au statornicit-o părinții lor, odată pentru totdeauna.

Și din viața lor, din lupta lor d'a ajunge acolo unde priviseră în viitor, noi, cari nu suntem pregătiți să luptăm pe acel tărâm, cari nu suntem pregătiți pentru această luptă sfântă, în care nu găsim cauza de a fi, ar trebui să luăm învățături, cari să ne slujească, cari să ne ducă la izbândire.

Dacă ne-am arunca o privire asupra literaturii germane, spre exemplu, vom vedea, mai întâi, că Germania a avut o literatură primă.

O numesc așa, pentru că ea exprimă un ideal al poporului ger-

man. În ea se văd urmele unei lupte, după cum ziceam, unei vieți pline de eforturi, cari au avut drept rezultat:

Formarea unei limbi literare, unei culturi generale, unui suflet comun german, unei patrii mari!

Fără această literatură, Germania nu s'ar fi putut ajunge idealul.

Atunci, când idealul poporului e asigurat, când prin literatura tendențioasă, când prin un patriotism exagerat și o luptă fără preget, un popor a isbutit; atunci, viața lui având zile mai senine, străduințele îndreptându-se spre un ideal mare, spre un ideal al omenirii, atunci se naște literatura universală.

Noi n'am ajuns aici.

Nouă ne lipsește două lucruri capitale: cultura generală românească și un suflet românesc, un cuget, o simțire.

O! dacă inima Românilor ar bate la fel, dacă în pieptul tuturor ar arde același foc, focul iubirii de patrie, de neam.

Suntem primejduiți să cădem jertfă neactivității noastre. Scriitorii noștri ar trebui să dea lupta pe tărâmul cultural cu mare zel, căci nouă ne trebuie o literatură românească, tendențioasă, care să deștepte neamul și să facă să bată tuturor inima la fel.

Ca să înșămăm ceva în lume, mai întâi trebuie să fim români, buni români!

C. Ghiteanu.

Ridicarea orașelor pe terenul cultural

Nu trebuie să lăsăm orașele în voia soartei. Așa le-am lăsat pe cele din Moldova și le vedem în ce stare mizerabilă se găsesc astăzi. Jădanii le au acaparat cu desăvârșire. Ei astăzi sunt adevărați stăpâni. Vrem ca și țara românească de peste Milcov să ne înfățișeze aceeași privilegiate?

Să ni ferească D-zeu, de această nenorocire, căci aceasta va aduce după ea peirea neamului românesc.

În primul loc trebuie împrăștiată lumina la lumea de la mahală, care formează marea majoritate a populației noastre urbane. Acest popor zace în întuneric, sau dacă e—într-o foarte mică măsură lumină—aceasta s'a răsfărat într-un mod cu totul brusc. Mahalalele sunt focare de incultură, de imoralitate, de vici de tot felul.

Institutorii și profesorii în loc să-și peardă vremea cu flirtul, cu clubul și cu politicianismul josnic, ar avea mult de muncă pentru binele neamului lor. S'ar putea înființa pretutindeni școli de adulți, șezători populare, și alte instituții menite să lumineze mintea și să înalte sufletul.

Din inițiativă particulară fie care oraș ar trebui înzestrat cu o societate muzicală corală și instrumentală cu un teatru, cu o Bibliotecă publică cu un „Museum județean” în care se va expune tot ce privește trecutul, starea economică, culturală etc. spre a forma icoana adevărată și caracteristică a județului.

Nici un oraș n'ar trebui lipsit de o școală de meserii pentru băieți și de una de croitorie și celelalte ramuri pentru fete.

Unirea oamenilor buni ar putea întemeia o bancă de credit și economie, mai multe societăți de consum, s'ar ajuta meseriașii și industriașii români și toți vor trebui să propovăduiască: nimic dela jidani, nimic prin jidani, nimic cu jidani și cu toate celelalte lifte străine, cari nu uneltesc de cât peirea noastră.

V. G.

Partidele politice

O mare asemănare este între aceste două state Portugalia și România din punctul de vedere al vieții publice. Și acolo și la noi opinia publică era indignată de purtarea și apucăturile josnice ale bandelor de politicieni și când cupa amărăciunii s'a umplut s'au răzbunat, cari cum au știut, și au putut.

În Portugalia, e o populație de 6 milioane care zace în întuneric căci numără 75% neștiutori de carte. În România—această țară e mai fericită—numără 85% analfabeți.

Și acolo ca și aici marea mulțime a poporului nu ia parte de loc la viața politică, ci o mână de politicieni proști, înfomețați și obraznici exploatează neamul și-și îngrijesc numai de interesele lor și a lor.

Partidele noastre politice ca și cele din Portugalia nu alternează la putere în virtutea voinței naționale, care nu se afirmă de fel cu toată extenziunea drepturilor, ci după cum vrea Regele să cheme pe unul sau pe altul la putere.

Cea mai bună întrebare a sistemului relației.

Acest fel de conducere a vieții publice și de apăsare a intereselor celor mari și obștești nu poate să ducă un stat de cât la peire. Se vor găsi neamuri străine cari n'au alt gând de cât să-și întindă dominațiunea pe cât mai mult pământ, sau neamuri fără țară—care atâta așteaptă să se stabilească pe mormântul uneia din țări oropsite de naționali—și în aceste împrejurări și cumpană gravă ne găsim noi astăzi.

Sus o mână de politicieni cari nu vor să știe de interesele celor mari ale neamului, jos o populațiune care abia își duce zilele trăind în mizerie și întineric dar la mijloc un neam străin, neamul lui Isdrail care a pus mâna pe toate bogățiile și mijloacele de viață ale acestei țări.

Situația țării noastre e de tot îngrijitoare.

Cât mai e timp să se ia cele mai bune măsuri de îndreptare a răului ce ne roade.

G. Vifor.

Latifundiile și progresul economic

Astfel își intituliază d. C. Sterea, un articol publicat în No. 3 al „Vieții Românești“.

În acest studiu d. C. Sterea arată, că latifundiile, adică moșiile întinse ale marilor proprietari, împedecă cu mult progresul nostru economic, înglodând pe țărani în datorii și răpindu-le timpul, pe care l'ar întrebuința pentru a cultiva mai cu îngrijire bucățica lor de pământ.

Studiul d-lui C. Sterea, este un bun răspuns pentru toți acei, cari spun, că țăranul este leneș, că are destul pământ, pe care însă nu-l cultivă așa cum ar trebui.

„Ia, dute în Belgia, Olanda etc., zic ei, și vei vedea cum muncesc țărani și cât scot de pe un petic de pământ; La noi?! la noi țăranul nu știe cum să muncească, e leneș și îndărătnic“.

Dar când ei zic acestea, nu se gândesc la situația țăranului olandez și belgian, etc. și la aceea a țăranului român; uită, ori chiar nu știu, că în acele țări nu există latifundii, ca la noi; uită că noi ne găsim în o stare diferită de a acelor țări, cu cari ne compară.

În țările în care, latifundiile lipsesc, țăranul este constrâns de a-și lucra cu îngrijire bucățica de pământ, și are și timpul pentru aceasta. El este silit, ca din cât mai puțin teren, să scoată produse cât mai multe.

La noi din contra; țăranul nu este constrâns, timpul și vremea nu-l încapă pentru aceasta. El are alt ceva de făcut. Are de lucrat întâi ogorul proprietarului și mai apoi, după ce termină, să se întoarcă la al său, pe care așa pe apucate și din fugă, îi face ce-i face.

Se zice de unii, că de ce se duce la proprietar, dacă are una sau două făci de pământ? De ce nu și le lucrează fără a avea nevoie de proprietar?

Da, ne-am alipi la părerea acestora, dacă ar trebui ca să lucreze singur, cu brațele.

Dar nu, el singur nu poate, are nevoie de vite, cari vara cer a fi ținute pe câmp la iarbă; iar iarna a li se da nutreț. Și unde să le pască, dacă nu pe suhatul-islazul boerului? Așa este prins în lanțul proprietarului, care nu-i primește vitele „la vârat“, de cât în schimbul muncii cu brațele ori cu carul.

Și timpul ce l'ar întrebuința pentru bucățica lui de pământ îl

trebuințază pentru al proprietarului. Pământul lui lucrat din fugă și ne-la timp, produce puțin, cu mult mai puțin de cât se cere pentru satisfacerea nevoilor.

De aici îndatorire la proprietar tot pe muncă pentru anul viitor, care nu va fi mai deosebit ca cel dintâi.

Așa puțin câte puțin, fără să vrea, țăranul este prins în lanțul proprietarului de care numai moartea îl scapă.

Sărăcește tot mereu, își vinde bucățica de pământ, pe care n'o mai poate păstra, și devine robul boerului.

Iată deci, rostul latifundiilor: ruina țărânilor și împedecarea progresului economic al țării; când vor dispărea latifundiile vom trăi și noi mai bine și vom fi în stare a produce mult mai mult de cât astăzi.

M.

Sărbătoare frățescă

O adevărată sărbătoare va fi în bătrânul Iași în zilele de 17, 18 și 19 Aprilie c., care va reaminti românilor de timpurile de glorie și de mândrie când fații de același sânge se încălzeau la sânul aceleiași patrii, când Marele Ștefan stăpânea sub mână sa vitează pământul vechei Moldove, până la Pocuția și Nistru.

750 de frați bucovineni, străjerii mormântului de sub cer întunecos al eroului de la Racova și Valea Albă care odihnește cu fruntea încrețită la mânăstirea Putnei, vor veni cu dor înstăcărât să ne cunoască, să vadă țara liberă, să vadă progresul celor 40 ani de domnie independentă, să viziteze Iașul.

Încă de la graniță vor fi întâmpinați de prefectul și primarul de Botoșani. În drumul lor spre Iași, se vor opri la Ruginoasa spre a vedea

mormântul lui Vodă Cuza.

La Iași d-l N. Gane primarul orașului, împreună cu reprezentanții tuturor administrațiilor și instituțiilor școlare și culturale îi vor întâmpina. De la gară, vor merge în Piața Unirii, profesorul Petru Rășcanu, președintele comitetului de recepție, va rosti o cuvântare de bună venire.

Seara, în sala Teatrului Național se vor reprezenta piese cu subiecte frumoase ale lui Alexandri.

A doua zi vor vizita statuia lui Ștefan cel Mare, biserica Trei-Ierarhi, vechea Mitropolie și Universitatea; iar după amiază, vor putea vedea expoziția Istorică, alestită în localul școlii de belle-arte de neobositul profesor și deputat N. Iorga; Teatrul Național, Statuia lui Alexandri, Bustul Gr. Ghica.

A treia zi la 19 vor vizita localitățile Frumoasa și Cetățuia iar la orele 1 jum. vor pleca din Iași.

Și la această serbare de reînsofrire național suntem chemați și noi, noi din România liberă și independentă. Direcțiunea lucrărilor publice a încuviințat pentru această reducere de 75 la sută, numai pentru Români.

Să nu stăm deci la îndoială un singur moment, să mergem să vedem pe iubii frați supuși jugului străin, să le dovedim că nu r-am uitat, că-i iubim și că în tot deauna ne gândim la dăinșii.

Imprejurările ne sunt destul de prielnice; iar cel ce nu va merge va dovedi că în el o inimă românească a încetat de a mai bate.

Gregorian

CUGETĂRI

„Oamenii cinstiți, sunt totdeauna prea timizi. Și politica degenerază nu din cauza corupătorilor și corupților, ci din cauza timidității lașe a oamenilor cinstiți cari n'au curajul să-i dea de gol.“

Scipio Sighele

Foița ziarului „VOCEA TUTOVEI“

LIMBA ȘI CULTURA STRĂBUNĂ

În timpul din urmă însă, a pornit un curent care tinde la redșteptarea conștiinței naționale. Avem oameni de bine cari luptă pentru națiunea noastră cu toată dragostea desinteresată.

Semnalul de redșteptare al limbei noastre l'au dat studenții, cari la 13 Martie 1906 au reușit să adauge o pagină glorioasă la Istoria României.

Acești studenți, fără musteți, cum astă primăvară, cu prilejul nenorocirilor de atunci, un ziar nemțesc din Capitală, a ponegrit tinerimea universitară, au reușit să inaugureze în vraja celui mai puternic entuziasm, adevărata îndrumare în viața națională. Semnalul acestei redșteptări a pornit de la fiii universităților, și e bine și e frumos că generația care se ridică a dat dovezi, că știe să prețuiască cea mai sfântă comoară ce o poate avea un popor.

Răul ajunsese departe și e cunoscut de toți: disprețul arătat limbei românești, din partea unei pătri sociale avute, care tindea să se încuibze și în straturile mai puțin bogate, și să copleșească întreaga populație orășnească cu o limbă împesărită, a atras lu-

area aminte a Românilor rămași credincioși limbei străbune, cari au sărit s'o apere cu tărie și convingere. Onoare lor! Aceasta li se cuvine cu atât mai mult, cu cât vedem că mișcarea de atunci a dat roade.

Un curent prielnic tinde să se afirme din ce în ce, curent care e îmbrățișat de toți acei cari nutresc sentimente de dragoste și de bine pentru viitorul acestei țări. Acest curent cuprinde lupta pentru limba și neamul românesc. Studenții nu trebuie să rămână departe nepăsători; acei cari au conștiința naționalității noastre—și toți trebuie s'o avem—li se incumbă datoria să stea la postul de onoare. La post dar să stăm, cu convingerea că—după cum spunea Fichte, de pe catedra universitară tinerilor studenți, cari se înrolau ca voluntari în armată contra lui Napoleon luptând cu bărbăție pentru patrie și limbă: „Nici un popor nu poate rezista vremurilor de cât atunci, când își păstrează caracterul național, cultivându-și istoria și cu deosebire limba străbună“.

Și dacă cum va s'ar întâmpla să se repete acele împrejurări amenințătoare drepturilor limbei noastre, călăuziți de experiența trecutului, să luptăm și cu mai multă convingere contra desprețuitorilor celei mai sfinte moșteniri ce-a lă-

sat-o poporului român, strămoșii noștri.

Căci o limbă a unui popor nu poate muri, și limba românească nu va putea muri cât timp între Tisa și Marea Neagră trăiește un popor, care va cânta și vorbi

„...limba care să trăiască,
„limba românească.“

* * *

Vom trece acum la partea a doua a acestei conferințe, la aceia ce am intitulat «cultura străbună». Am căutat să ating această chestiune, fiindcă alături de limbă, cultura, instrucțiunea, „poate singurul izvor de tărie, de tărie și de viață, pentru un popor. Amândouă sunt cei mai puternici factori de educațiune națională și aceasta ne trebuie mai înainte de orice, căci un popor cu o conștiință națională moartă, e un popor supus peirei.

Neamul românesc are o viață de mai bine de 1800 ani. Să urmărim pe scurt ideea de cultură, întru cât această idee a putut să se înjghebeze, influențând asupra naționalității însăși.

De sigur, că cultura unui popor residă în relațiunile ce acel popor are cu popoarele cealalte. Să vedem cu ce popoare au venit Români în contact, și întru cât aceste popoare au influențat asupra culturii românești. Aceste po-

poare au fost—se știe—după Daci: Goții, Hunii, Bulgarii, Ungurii, Slavii, Polonii, Turcii, Fanarioții, Rușii, Germanii, Francezii și Evreii; Acestea sunt cele mai principale și sunt luate în întreg decursul timpului, de la zămislirea poporului Român și până astăzi.

Mă întreb: cu ce au putut contribui aceste popoare la civilizația românească?

Ne este cunoscută cultura Dacilor? Fondul acestei culturi era religios; de aici s'a născut acel curaj la moarte, aceea semeție în lupte.. Cunoaștem și instituția căsătoriei, de asemenea obiceiurile la moarte, la nuntă, etc. De curajul femeii dace s'a vorbit în toate timpurile. De asemenea Geții tot așa de războinici ca și Dacii, însă mai mult agricultori. De și popoare barbare dar, femeile lor au începuturi de gospodărie.. alături de barbații lor, luptau în războaie, și mureau cu același curaj, bând căpa cu venin, de era nevoie. Aceasta e cultura poporului cu care Romanii coloniști din Dacia au venit în contact.

Cultura aceasta a avut ea vre-o influență asupra poporului român? De sigur că am avut, și încă o influență salutară. Casele Românilor, portalul aproape pretutindeni, modul de lucrare al câmpului, uneltele, hrana chiar, continuă și astăzi a fi dacice.

DOCUMENTELE

Satului Cetățuia de lângă orașul Bârlad

IV

1708 (7216) **Maiu 5.** Ioan Paladi vel visternicul, răscumpără moșia Cetățuia, numită și Trestiana, dela Aftanasie Egumenul mănăstirii Bursucii, vândută acestuia de Iordachi Toma Cantacuzino.

Adecă eu Aftanasie Egumenul de la Sfânta mănăstire Bursucii, scriu și mărturisesc cu acest adevărat zăpis al meu la mâna d-sale lui Ion Paladi vel vist(ernic) precum să se știe că am fost cumpărat eu o moșie anume siliste Cetățuia, care se numește Trestiana, la ținutul Tutovei, cu vad de moară în apa Bârladului, și cu loc de heleștiu și cu vad de moară pe apa Trestieni, și cu tot venitul, de la d-lui Iordachi Toma Cantacuzino, nepotul d-sale, drept 170 lei bătuți. La care vânzare, ne tâmplându-se în acea vreme d-lui Ioan Paladi vel vist. în țară, și agiungându-l pe d-lui Iordachi Toma medelniceerul o nevoie, au venit de au căzut la mine cu rugămintă și am fost cumpărat acel sat, care s'au pomenit mai sus, într'acei bani 170 lei bătuți. După aceea au venit și d-lui Ion Paladi vist(ernicul) și, aflând această moșie a moșilor săi vândută la mine, m'au tras la giudecată. Deci eu văzând cum fiind acea moșie de pe unchiul d-sale, Gavril Paladi, ce au fost sulgeriu mare, fratele răposat. părintele d-sale, Toader Paladi, ce-au fost vornic mare, singur m'am socotit că am fost cumpărat fără cali această moșie, că nu mi s'a convenit să încep; ce cunoscând cum iaste giudecata după lege țarei, că mai volnic au fost d-lui să cumpere, fiind sămintje și neam de aproape a lui Gavril Paladi sulgeriu, și la giudecată n'am mai eșit, ce de bună voia mea m'am învoit eu dumnalui Ion Paladi visternicul de și-au răscumpărat moșia aceasta dela mine. Și mi-au dat banii deplin, capetele și cu dobândă, cu tot 205 lei, 10 pt. bani gata, precum ne-am așezat dinnaintea boerilor celor mari și a mici.

NOTĂ. Din aceeași Condică, doc. 58. Aice trebuie să fie vorba numai de jumătate din satul Cetățuia, vândută în 1707 Martie 15, nu și de cealaltă dăruiată atunci mănăstirii Bursucii. Să știe că Ion Paladi era cumnat cu Mihai Vodă Racoviță, care, cu prilejul întâiei

domnii (1704—1705), îl făcuse vel visternic. După Mihai Racoviță a domnit Antioh Cantimir (1705—1707), și apoi a venit ea domn a doua oară Mihai Racoviță (1707—9). Desigur că Paladi se află pribegit undeva pella 1707 Martie 15, când moșia Cetățuia s'a vândut schitului Bursucii,—și de aceasta trebuie să fi aflat după 20 Iulie 1707, data căderii lui Antioh Cantimir și a revenirii la Domnie a lui Mihai Racoviță și, deodată cu acesta, a întoarcerii în țară și a ridicării la putere a tuturor boerilor săi.

Antonovici

PRESA ROMÂNĂ

„Neamul Românesc“ Se caracterizează partidele noastre politice într'un admirabil articol „Trustul politicianilor“ datorit D-lui N. Iorga.

Intre aceste cete e o înțelegere permanentă—acorduri, faimoasele rațiuni de stat— „pentru exploatarea sub toate raporturile a poporului românesc. Sunt unii față cu alți ca și trustul Fișer față de trustul Juster și trustul Costiner, elementele din care se alcătuiește marele trust economic evreesc, care ruinează și dezonorează Moldova.

O nouă eră trebuie să înceapă pe mormântul cetelor de hămesiți și huligani politicieni. Era iubirej de țară și de neam și realizarea cu cinste a intereselor celor mari obștești.

**

„Răvașul Poporului“ Cea mai bună gazetă pentru țărănime. Aceasta nu s'a putut face până acum de oare ce gazetarii ceilalți nu erau cunoscători adânci a vieții țaranului și al sufletului lui. Mihail Sadoveanu și Artur Gorovei singuri au înțeles rostul unei gazete pentru țărani. În No. 10 se explică în mod clar și lămurit legea cea nouă a crâșmelor; se arată ce cuprinde constituția noastră; ce drepturi și ce datorii are tot românul în țara lui; un doctor dă sfaturi de păstrarea sănătății; urmează apoi sfaturi despre gos-

podărie, despre prețurile din țării. Foiaia are un foileto în fie care număr și vești din toată țara —nu intră știri senzaționale, ca ale perciunașilor dela Adivor.

Alex. Rucăr.

Săptămâna

* Tot în coloanele acestui ziar ne plângeam, că la fie care pas trebuia să păzim trotuarul, fiind împedecați de mărfurile negusturilor evrei,—Români nu sunt;—astăzi avem plăcerea de a anunța, că d. Polițaiu Palade a luat măsurile cuvenite și nu putem, de cât să lăudăm fapta bună a d-lui Polițaiu.

* D. N. N. Săveanu, fost prefect al jud. Putna, a fost numit secretar la noul departament al industriei și comerțului. Prin această numire comerțul și industria română va câștiga mult. Avem destulă încredere în d. Săveanu și i dorim tot succesul.

* Circul „Schow Dusanos“ instalat în orașul nostru își va începe pe ziua de 13 Aprilie a. c. reprezentațiile.

Bârladul va avea frumoase distracții. dintre artiști remarcăm pe distinsul echilibrant român C. Dumitrescu.

BIBLIOGRAFII

A apărut No. 318 din Biblioteca pentru toți Trannhäuser sau Lupta cântăreților dela Wartburg, dramă muzicală în 3 acte de Richard Wagner, traducere în metru original de St. O. Iosif.

Se știe că marele compozitor Wagner n'a fost numai un muzicant genial ci și un poet dintre cei mai apreciați. Cele mai multe din libretele operilor sale, scrise chiar de dânsul sunt bucăți literare de netăgăduită valoare și cari se disting atât prin adâncul lor interes filosofic cât și prin neîntrecute frumuseți poetice. In deosebi libretul celebrei sale drame muzicale Trannhäuser, e o adevărată poemă dramatică plină de avânt și de inspirație. Biblioteca pentru toți, în lăudabila-i dorință de a publica în ediții populare traduceri îngrijite din toate capodoperile literaturilor străine, ne-a dat și pe Trannhäuser, făcând cu aceasta un real serviciu cetitorilor săi și în special acelor cari se ocupă de opera marelui Wagner. Acum, când în toată lumea cultă se citește a douăzeci și cincea aniversară a morții lui Wagner, e și această publicare un omagiu adus memoriei genialului compozitor și poet. Cât despre traducere, e de ajuns să spunem că e făcută de cel mai talentat dintre tinerii

noștri poeți, de d. St. O. Iosif, pentru a fi o cheazășie că e desăvârșită.

Prețul 30 bani și se află de vânzare la toate librăriile din țară. Catalogul complet al „Bibliotecii pentru toți“ ce cuprinde peste 230 volume apărute a se cere la Librăria Zeon Alealay București.

—x—

A apărut No. 8 din revista:

„Luceafărul“

Cu următorul sumar:

I. Agârbiceanu, Bădiul Pătruț.—Elena Farago, Noemvrie, (poezie).—Elena Farago, O seară (poezie).—Cat Theodorian, Sângela Șelovenilor.—I. U. Soricu, Sonet (poezie).—* Jubileul Gazetei.—O de Cozmuză. * scrisoare din Paris.—Victor Eftimiu, Corabia cu traccatarge (poezie).—Maria Cunțan, Rugare (poezie).—O. C. și A. Tăslăuanu, Synnöve Solbakken de Björns:jerne Björson (trad.)—Dăru de seamă, S. C. Figețal; Elena Farago; Traduceri, A. O. M. Găze de N. Urechia.—Cronică; Români la Roma; Greve Studentești; Sărbătoare muzicală la Sibiu; Reviste și ziare; „Tinerimea Artistică“; Academia Română; Știri; Poșta Redacției; Poșta Administrației.

—x—

A apărut în editura Revistei „Ramuri“ din Craiova, și se află de vânzare la toate librăriile din țară:

„Șapte din Umbră“

(Versuri)

de: Elena Farago

Prețul unui volum e 1 leu și 50 bani.

—x—

No. 16 din „SĂMĂNĂTORUL“ cuprinde:

Aurel C. Popovici, Credința părinților noștri.—Z. Bărsan, Iubire (poezie).—N. Dumăreanu, Povestea unei iubiri.—C. Sandu-Aldea, Pescar de Islanda [traducere de Pierre Lotti].—A. Mirea, Monstrul de fier (poezie).—Sc. și D. Revista generală, etc. etc.

Comisariatul de Poliție a circ. III Bârlad AFIPT

Conform adresei d-lui Jude Ocol Bârlad No. 5432/908 urmând ea în ziua de 20 April c. ora 10 dimineața să se vândă prin licitație publică la fața locului str. sft. Mina la domiciliul d-lui Ilie Nistor Constantin din această circ. averea sechestrată prin procesul verbal No. 7500/906, în pretenția d-lui Vasile I. Ionescu pentru bani și care este următoarea:

1) Una vacă porumbă coarnele țapoșe aduse înainte. 2) Una vacă porumbă coarnele țapoșe aduse pe spinare.

Subsemnatul Comisar Șef al circumscripției III a Bârlad publică despre aceasta spre cunoștința generală și invită pe toți d-nii amatori a lua parte la licitație în ziua, ora și locul arătat mai sus.

p. Comisar Șef I. Ionescu.

No. 1116, 1908 April 12

Dar spiritul războinic al vitejilor noștri străbuni, cari luptau în războaie cu acea perdere de sine cu care mai întotdeauna cucereau laurii izbândei? Dar armele noastre cu câteva secole în urmă? Dar obiceiurile la nunți, la morți, la sărbătorile mari? Poeziile noastre populare sunt pline de aceste obiceiuri: în ele, în acea dulce limbă românească sunt cântate toate aceste obiceiuri. În săși dreptul nostru consuetudină, e aproape întocmai după obiceiul pământului la Daci.

În evul mediu, din contactul cu Goții, cultura noastră nu s'a împărțită cu nimic. Doar limba s'a îmbogățit cu un nou cuvânt gotic cu însemnarea de hoț, poreclă pe care Românii au dat-o acestor cotropitori, cu cari au trăit în vrăjmășie și în temere.

Dela Huni n'am profitat nimic: din contra, Hunii în contact cu Românii au profitat mult, luând multe din ceia ce putea fi atunci cultură română. Hunii cari la început erau atât de nomazi, în contactul cu Românii se stabilesc în sate, rădicându și locuințe.

O mai puternică atingere a fost însă între Români și Bulgari, cari semănau Hunilor prin aceeași lipsă de cultură și aceleași obiceiuri sălbatic.

Ne putem închipui ce mare și cât de puternică a trebuit să fie cultura stră-

builor noștri, pentru ca în contact cu aceste hoarde să nu se sălbătăciească, ci din contra,—să-i aducă până la religia lui Crist! Se știe, că Românii au dat Bulgarilor până și domni. În schimb poporul român a suferit și el o mare influență de la Bulgari, asupra limbei și scrierii.

Ungurii, ca și Bulgarii, au câștigat din contactul cu poporul român. Toată cultura lor materială, cîntările populare, viața domestică, este aproape o copie a acestor ordine dela Romîni.

În contactul cu Polonii însă, pe lângă lucruri rele, am câștigat mult pe tărâm culturii. Lor le datorim cultura intelectuală a barbaților Moldovei, a cronicarilor și a domnilor chiar.

În contactul cu Grecii am câștigat totuși, mai mult de cât în contactul cu alte popoare, de și epoca fanariotă este de cea mai tristă amintire pentru acei ce locuiesc în această țară.

Nu insist asupra acestor câștiguri și pierderi, scopul meu fiind numai de a schița cu o singură trăsătură de contedei, dacă se poate—contactul cu popoarele, cu care am venit în atingere, pentru a putea trage la sfârșit o concluzie justă asupra culturei străbune.

Der epoca fanariotă, cât a fost de rea și-a consacrat un drept, ceare o va apăra în todeauna. Știm că fanariotul

Constantin Mavrocordat a decretat înțetarea rumâniei, a vecinătății. Spre rușinea noastră, supt dânsul Românul n'a mai fost un «adscriptus glabae».

Dar din contactul cu Rușii?

În schimbul serviciilor aduse, în schimbul sacrificiului vieții, sacrificiul făcut cu bărbăție și cu credință, Basarabia e îngenuchiată în robie, și lasată pradă întunericii. De-acolo nu ne-a venit nimic, căci la urma urmei, ce ne putea veni din o țară, pe care însuși scriitorii ei o numesc „țara întunericii“? Cruci, icoane, vorbe pravoslavnice,—miera lui Dumnezeu pe buze—dar credință foarte puțină, dacă nu de loc. La 1848, nu s'au dat îndărât din 'naintea evangheliei cu care li eșise înainte preoții noștri! Administrația rusească, la bunul plac al lui Kiselef sau alții cu «of» în coadă, regulamentul organic, etc. iată ce ne-a venit de la Ruși.

Influență am avut din partea Germanilor, dar n'am luat dela ei carte nici învățături mari. I-am imitat numai în părțile ușoare, care la noi puteau să lipească.

De la Francezi am luat mai mult.

În adevăr, că ne vine de acolo o modă deșuchiată a îmbrăcăminteii, că mulți s'au franțuzit și caută a franțuzi limba noastră dulce chiar. Nu trebuie să uităm

însă că Franța e țara, în care înflorește iubirea libertății și a dreptății, cum spunea foarte bine d-l N. Iorga în camera: «În Franța s'a întâmplat ca un popor întreg, uitând toate ocupațiunile sale, să lupte ani de zile pentru a hotărâ, dacă cutare ofițer evreu, condamnat pentru fraude, era vinovat, sau nu. S'a văzut acest lucru, că după ce un tribunal militar a condamnat pe un ofițer, ce avea toate aparențele că și-a trădat țara, odată ce au eșit la iveală alte acte și alte dovezi și s'a crezut, că acel ofițer a fost condamnat pe nedrept, o țară întreagă și un mare popor întreg s'a pus în mișcare, și-a părăsit toată viața sa, pentru a da pedeapsă vinovaților, și până nu s'a mântuit chestiunea Dreyfus, Franța nu a trăit viața sa normală».

Acolo am găsit mai înainte de toate o garanție a naționalității române. Franța, când ne a recunoscut de soră latină și a văzut strădania noastră aici la porțile de fier—Porțile Orientului—ne-a întins mâna conștințind prin aceasta, acel mare act pentru care pururi, ei are să-i revină gloria întotdeauna.

(Va urma)

D. Gheorghiu

Fabrica Română de Tabăcărie Petrache Peiu

Bârlad Strada Cereale în apropiere de Podul Negru dela biserică. Trei Erarhi.

Aduc la cunoștința publică că în această nouă fabrică instalată acum, se pot lucra tot felul de piei pentru făcut ghetă, meșini pentru căptușeli, și piele de tălpi, etc., se cumpără piei de diferite animale și se vinde cu prețuri moderate tot materialul de pelărie necesar d-lor cismari.

Depositul general pentru vândut și cumpărat piei se află la magazinul de cizmărie a D-lui Petrache Peiu proprietarul fabricii, lângă Podul cel Mare de la pășărie.

Gh. Obreja

ATELIER SPECIAL
DE
ÎNCĂLȚĂMINTE
BĂRLAD
Strada Ștefan cel Mare

ABONAȚI-VĂ LA:

„VIATA ROMĂNEASCĂ“

Revistă Literară - Politică - Națională

Apare lunar, sub direcțiunea D-lor prof. univ. C. Stere și dr. I. Cantacuzino, cu aproximativ 150 p. Abonamentul în țară: un an lei 18, jum. de an lei 9. Numărul 1.75.—Pentru învățători, preoți de sat, primari și funcționari sătești, studenți și elevi: un an 15 lei. Aceștia pot plăti în chipul următor: la început 3 lei, apoi câte un leu pe luna cel puțin până la achitare).—Pentru Austro-Ungaria: un an 15 cor., jum. 7 cor. 50 h. Numărul 1 cor. 75 h.—Pentru Basarabia: un an 8 ruble, jum. an 4 ruble. Numărul 80 de copeici. Pentru străinătate: un an 22 lei, jum. de an 11 lei. Numărul 2.25.

Pentru tot ce privește redacția: manuscrise, reviste, ziare, cărți, etc., a se adresa d-lui G. Ibrăileanu, str. Română, 4, Iași.

Pentru tot ce privește administrația: cereri de abonament, mandate, inserări de anunțuri, etc. d-lui Dr. N. Quinez, str. Carp, 6, Iași.

Persoanele cari doresc să se aboneze la „Viața Românească“, sunt rugate să înștiințeze administrația prin un mandat postal.

De vânzare cu numărul la librăria N. Petroff și Frații Frumuzachi din Bârlad.

ANUNCIU

Sub-semnatul **V. G. Antonescu**, maestru croitor, aduc la cunoștința onorabilului public, că am deschis un atelier de croitorie bărbătească, atât pentru haine civile cât și pentru cele militare. Atelierul meu este situat în orașul Bârlad, strada Ștefan cel mare No. 255 alătura de sucursala poștei.

În acest „atelier“ să confecționează prompt ori-ce comandă de haine, și să poate preda gata după 48 ore de la comandă.

Stofele pentru haine sunt procurate direct de la fabrică, ceia ce mi dă avantajii să confecționez haine mai estin de cât ori unde.

Rog pe onorabilul public a mă onora cu vizitele sale, asigurându-l că va rămânea pe deplin mulțumit, atât de calitatea mărfurilor, cât și de eleganța croielei și lucrului.

Cu deosebită stimă
V. G. Antonescu

De Vânzare casele foaast ale d-lui Ione Manoliu din orașul Bârlad strada Lascăr Costin compuse din: 3 odăi și un antret, pivniță, bucatărie, grajd, fântână, grădină și ogradă spațioasă.

Doritorii se pot adresa d-nei Paraschița Dimitriu proprietara lor în Vaslui sau la d-l Iancu Dimitriu în Bârlad str. Cuza No. 223.

De vânzare casele din str. Epureanu Nr. 40 (Vila-Herjeu), compuse din patru odăi, atenanse, grajd, șură, hambar și beciu, toate în bună stare, spre a putea servi la o gospodărie.

Doritorii a se adresa la proprietară: D-na Cleopatra D. Herjeu.

DE VANZARE Următoarele Imobile:

1). Casele situate în str. Corbea compuse din trei odăi și livadă.

2). Locul din Piața sf. Ilie compus din o casuțe cu beciul ei un hambaraș un grajd etc.

3). Locul din strada Principală a D-lui Sig. Maer mărginit cu locul d-lui Vasiliu și Podul de Peatră.

4). Casele din strada Orientului No. 321 disp. III. învecinate cu școala Israelită și baia Israelită.

5). Locul de pe malul Bârladului în apropiere de moara lui Franțescu cu un hambar vechi.

6). Casele din podeni Viza-vis de casele D-nei Elena Paruș și a defunctului Adam Ionescu.

Pentru ori-ce informațiuni doritorii se pot adresa înscris d-lui Căpitan I. Gramaticescu Calea Griviței școala specială de Artilerie și geniu și D-lui Ioan Peiu funcționar C. F. R. serviciu de Economat gara de nord București.

„La Cisma de argint“

IOAN P. PEIU

Magasin cu încălțăminte

Bârlad

Strada Ștefan cel Mare

Ion G. Palade

AVOCAT

BĂRLAD, STRADA CUZA

I. M. STĂNESCU

AVOCAT

S'a mutat în str. Școlii Centrale

N o. 15 [casele d-lui G. Cațafani].

Victor Arteni

(Avocat)

Bârlad, strada Principală

N. Dorin

Avocat

Strada Speranța No. 4

DE VANZARE

Chiar de acum, casele D-nei Eliza C. Popescu-Docan, situate în str. Petru-Rareș, compuse din: 6 odăi, 3 antrete, 2 cămări și vitraj la față, 1 bucatărie de iarnă și de vară pivniță, grajd, hambar, 2 ogrăzi fântână în ogradă, grădină mare,

Doritorii să se adreseze D-lui N. Savela silvicultor, strada Petru-Rareș, Bârlad.

George Constantinescu

Pictor și Poleitor

Fost elev al școlii de Bele-Arte din București, obținând la concursuri diferite recompense, precum și un însemnat număr de certificate, de la autorități, pentru lucrările executate.

Special în arta decorativă de Biserici și Icoane

Ca poleitor execut ori-ce lucrări în diferite stiluri, mai cu seamă poleitură modernă numită mobilă, în glanț și mai execut cu cea mai mare exactitate și acuratețe.

Primesc ori-ce comande (Antreprinderi) în aceste branșe.

Adresa com. Comănești jud. Bacău

„AVÂNTUL“

Mare magazin românesc de coloniale

Totdeauna bine aprovizionat cu tot felul de articole și delicatose: țere negre, Sardele de la cele mai renumite case. unt proăspăt, brânzeturi straine și indigene, mizeluri etc.

Mare deposit de coloniale: Cafele din toate sorturile ceaiuri, lumânări, articole de orient, etc.

Ape minerale: Vichy, Gieshlüber, Borviz, Borszese, Ape mineralizate

Cele mai fine lichioruri și vinuri straine și indigene,